

Jag växte i Skanör, kom dit när jag
var 17 år. Det var på en gård hos
några som hette Pönsström. Där var 7
kor och 4-5 får. Då fanns det bara
de tre gårdarna i Skanör - inga andra hus
som nu. I Falsterboväg fanns inte
ett hus förrän 1900.

Kl. 1/2 5 på morgonen fick en flicka upp
och arbeta till 1/2 10 - 10 på kvällen.
Lönen var 65 kr. om året. Inga
kläder. Gull och potatis fick vi om
morgonen och gull och potatis om
kvällen utom på söndagen då vi
fick smörgås.

Korna gick ut på friheten ner vid Sjön Bort-
 emot Falsterbo. De kom hem vid 4-tiden. Annars
hade vi höre också och dränga släppte korna
med den ut på gräset, men inte vi

Körerna skulle bara gå på ett ställe
och gå ut en dag för var kö stället
hade. Så vi fick ha honom 7 dagar
fast vi inte skickade honom bara
kör.

Gäss fanns det också. De kunde vara
borta flera veckor innan de kom hem.
Ibland fick vi gå och söka efter dem
för vi var rädda att pären hade
tatt dem. Hem hitta de alltid precis
som förut.

Inne en litet kät kättes - det fanns
inte att gå mer än det man själv
hade. Därför bytte de sin smällan.
Käben som slaktades delades i fyra
delar och den lilla fjärdedelen
behöll man själv. De andra delades

ut till grannarna. När dessa så släkte
gjorde de likadant. Annars fanns det
en handlande som hade allt möjligt.

På vägen kom alltid gästgarna
och sålde hävskedar. De tog ut hos
oss för där fanns en som drängkammare
som de fick ligga i för när dräng var
gift och bodde på denna ställe!

Gatorna fick var och en göra rena
fram på sitt. Och de var så fina.
Barndagen fick man sopa gatan.
Där var kullerstenar och gräset som
bättre rensat plockade vi upp med
kniv.

Sen spanade man till värdet linne
och kardar ull - vi hade ju få gjäva

Linei drags upp och sattes i buntar an
farka. Sen lättes de i i bakugnen efter
de blev bakat så att de blev fintligt
torrt. Sen brät vi linei i en brydda
och sen skulle det skämmas och häcklas.
Innan man vid hade de haft bryde-
stua där. Huset står kvar men nu är
de renoverat upp och folk bor i det.
Då hade de brydekalas och dansade
hela natten.

Där dansades alltid i Skara-
där var så mycket jäfolk. Annandag
jul ordnades bal. Det var man fäst
som skötte om de - vi hade att göra.
De var uppe vid borgmästarens i
en hus. Där hyrde de lokal. Jäls
fick de skura och göra rent. Vid
Fastlamben var det också bal.

"Slå kåten ur lumman"? hej, de
gjorde hi aldrig. De var i Danmark
de gjorde det. Jag fänke där på
ombager och var med om att sätta
ombagerkål. Så har jag varit örer
i Amerika. De var många här i
frakterna som felle hi i Amerika. De
var för de var om att arbeta här.

Rågen högs med lic och breddes
ut på lagen och fräskades med plejel.
De var högn trä på lagen. De kastade
säden upp mot rågen för att agnarne
skulle falla ifrån. Hej om de skulle
lägga hästskallar skeder laggolnen
har jag aldrig hört talas om. De var
nog utte här i skåne.

De vackraste rågstråna plöckade
vi av efter "rågarna" och av dem
vårde vi halanvaktar som vi an-
vände på sommaren. De vördes i
vanliga vävstolar. Sen när de var
färdiga jämnades de i sidarna och
kantades med bruna band. Varpen
var vit och brun. De vördes på
varpen.

Till jul skulle man slakta
och baka. Vi bakade fint bröd och
grov bröd. Det grova brödet fläktes
och torkades i ugnen - det blev karrus.
Sen baka vi råghullar som torkades
till rågskorpar och de varade hela
vintern. Sen var det sockerbaka och
vetebröd - småkakor hade man inte
då.

Julafton åt vi vid Ise kullen på Krällan.
Det var salt länga och fisgrusgrät
och efter revbensstek. Ingen potatis
kall utan bara bröd. Julgran och
jultambe hade vi inte. Några hade
gran - men det var inte många.

På juldagen var det alltså och då
skulle Gåsen vara vända i kalla väster.
Det var i Skanörs kyrka.

Nyårsafton fick vi också fisk och grät
men då skulle man gå till Faldsterbo
kyrka och baka in det nya året.

I Skanö hade de ingen lek-
vagn, utan de bar den döde till
kyrkan. Då sa de bara hos Längs
Nägen till kyrkan nu Ise Ställe,
här och där med varandra. Det var

för att vila kistan på. De bar kistan
med långa svarta "hänga". De
visade inte på hägen. De var mycket
upprätt då så något vis kunde
sean inte gå. Måjligvis blippte de
hubbom om de hade och la fram för
det hus där begravningen var. Jord-
fästningen ågde alltid rum i kyrkan
och det var som nu annars.

Det var stora bröllop i Skanör.
Kyrkbröllop skulle de ha om de så
aldrig fått det betalt i sin tid. Det
var både färnor och marshallkar här
sjökaptenerna gifte sig - och det var
inte så rulligt på vley liden. Men
de följde med i Skanör. Här det var
bröllop fick de aldrig hänga för

ACC. N:R M. 11691:9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

fönstren. De vände gus istället så
att man skulle kunna stå utanför och
sitta in.

Ugärten firades inte. Den har
inte kommit till föran på sexare
åren.